

İLK
Kitap
yayınevi

Kareği

Tilki Kitap©

www.tilkikitap.com

tilki@matbumedya.com

0850 304 22 03

Yayıncı Sertifika No 28740

Genel Müdür: Emrah elik

Editör: Nursu Nida Tanış

Sayfa Tasarım: Adem şenel

Kapak Tasarım: Merve Ökten

Kitappad
com

Kitaplobi
com

Kitapşeyleri
com

1. Basım, İstanbul, Mart 2026

ISBN: 978-625-8579-10-9

Tilki Kitap Matbaa / İstanbul

Matbaa Sertifika No: 48138

Eserin tüm telif hakları yazara aittir. Yazar, bu baskı için basım-satış-dağıtım-tanıtım haklarını Tilki Kitap'a devretmiştir. Yazar, eserin kapak dahil içeriğindeki tüm materyallerin (metin, görsel öğe, tablo...) yasal ve fikri sorumluluğunu kabul etmiştir. Tilki Kitap'ın kurumsal görüşü olmayabilir.

KARÇIÇEĞİ

Selim Kazan

Selim Kazan

1982 yılında Almanya'nın Steinfurt kentinde doğdu. Türkiye'ye dönüş yaptıktan sonra Adana Teknik Lisesi Makina Bölümü'nden mezun oldu; ardından yükseköğrenimini Gaziantep Devlet Konservatuvarı'nda tamamladı. Kanun ve ud icrasının yanı sıra ses sanatçılığı kimliğiyle de tanınan Kazan; Türkiye'nin pek çok ilinin yanı sıra Almanya, İsviçre, Hollanda ve Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti'nde çok sayıda konser verdi.

2002 yılından bu yana deneme yazıları kaleme alan sanatçının ilk kitabı Karçıçeği adını taşımaktadır. Şiirlerinin yanı sıra beste çalışmalarıyla da öne çıkan Kazan'ın, çeşitli platformlarda yayınlanmış 14 bestesi ve 84 şiiri bulunmaktadır. Sanatını müzik ve edebiyatın disiplinlerarası bağıyla harmanlayan Selim Kazan, evli ve iki kız çocuk babasıdır.

İÇİNDEKİLER

ÖN SÖZ.....	9
1914 YAZI.....	11
KAHVE ÖNÜ SOHBETLERİ	12
SEFERBERLİK İLANI	14
BİR UMUT IŞIĞI: MUSTAFA KEMAL PAŞA	15
ALİ AMCA'NIN OCAĞINDA SESSİZLİK.....	17
ELİF VE BABASI: AHIRIN NEŞESİ	20
VEDA ÖNCESİ: "SON BİRKAÇ GÜNE SİĞAN ÇOCUKLUK".....	23
TÜRKÜLER VE GİZLİ ÖĞRETİLER: ŞİMDİ Kİ ADIYLA	
BABA-KIZ TARİKATINDA	24
YOLDA GELEN SESSİZLİK.....	27
AKŞAM SOFRASI: KÜÇÜK BİR AİLE.....	28
KAR ÇİÇEĞİ	30
KETENLİ'YE DÜŞEN KARA KIŞ: SARIKAMIŞ VE VEDA.....	36
ANNENİN GİDİŞİ.....	37
YOKLUKTAKİ İLK YIL: AYŞE'NİN DİRENİŞİ	38
ELİF'İN YOLU: KETENLİ'DEN OKUL SIRALARINA.....	40
ORTAOKUL YILLARI: BÜYÜK ŞEHİR HAYALLERİ	42
1927 YILINDA ELİF	44
YENİ BAŞKENT, ESKİ DUYGULAR.....	47
İLK KARŞILAŞMA VE ZIT KUTUPLAR.....	48
HEYECAN VE YENİ UMUTLAR.....	50
KRİZ DÖNEMİ VE ELİF'İN ÇÖZÜMÜ	51
BAŞKENT HEYECANI.....	53

VEDA TÜRKÜSÜ GERÇEK OLDU: ELİF'İN DÖNÜŞÜ	55
ANNESİNİN YANINDA BİR NEFES.....	57
TAYİN MEKTUBU: YENİ BİR BAŞLANGIÇ.....	59
KARS YOLU: SARIKAMIŞ'YA İLK ADIM.....	61
İLK GECE VE İLK DERS	63
İLK KIŞ: SARIKAMIŞ'IN BEYAZ SINAVI.....	65
AÇ KARINLAR VE BİR ÖĞRETMENİN ÇÖZÜMÜ	66
KÖYLÜYLE KURULAN BAĞ VE TÜRKÜ.....	68
KALKINMA HAREKETİ: ÖĞRETMEN ELİF'İN YENİ SAVAŞI.....	70
KADIN KOOPERATİFİ VE EL İŞLERİ.....	72
İLK KAZANÇ VE ONARIM	74
CUMHURİYET'İN YILDIZI: ELİF ÖĞRETMEN'İN YÜKSELİŞİ.....	76
GAZETELERDE MANŞETLER.....	78
ELİF ÖĞRETMEN ANKARA'DA	80
KETENLİ'DEN GELEN TELEFON	82
HUZURDA: GAZİ'NİN TAKDİRİ VE ELİF'E VERİLEN GÖREV	84
VEDA VE VASIYET.....	87
DÜĞÜM NOKTASI: SARIKAMIŞ SINIR BİRLİĞİ	89
ANKARA YILLARI: YAVUZ YÜZBAŞI	91
SINIRLI GÖRÜŞME VE GİZLİ BİR ACI.....	93
TEKRAR BAŞLAYAN HİKÂYE.....	95
KIŞ ORTASINDA İKİ CEPHE: ÇAY, GÖREV VE KAYIP KIZ.....	97
ELİF'İN GÖREVİ VE ZEYNEP	99
İKİ KOMUTAN.....	101
MÜHÜRLÜ MEKTUPLAR VE GİZLİ BULUŞMALAR.....	103
SINIRLI GÖRÜŞMELER: GÖREV VE DUYGU ARASINDA.....	105
SON VEDA: KETENLİ'NİN YÜREĞİ SUSUYOR.....	107
AYŞE GELİN'İN SON DİRENİŞİ: SUSKUNLUĞUN BEDELİ	109
SON BİR GÖZYAŞI.....	111
GERİYE DÖNÜŞ: VASIYETİN ÇAĞRISI.....	113
İKİ KOMUTANIN ORTAK NÖBETİ.....	115
YENİ ÖĞRENCİLER, YENİ SÖZLER.....	117
SINIRDA YANAN IŞIK.....	118
GAZİ'NİN VASIYETİ: KÖY ENSTİTÜLERİ DOĞUYOR.....	119

KARA BULUTLAR: 10 KASIM 1938	120
GAZİ PAŞA'DAN KALAN ANILAR.....	122
SONSUZ IŞIK.....	124
SARIKAMIŞ'IN IŞIĞI: BİR İDEALİN DİRİLİŞİ.....	126
YÜZBAŞININ SEFERİ VE EMANET PAKETİ	128
SINIRDA DONAN UMUT	
VE SARIKAMIŞ'A DÜŞEN YAS	131
ANKARA'DAN GELEN NEŞE TELGRAFI	132
MÜJDE VE BİR MUCİZE	134
KARA HABER: DONAN KAHRAMANLAR.....	136
VEDA PAKETİ VE DONMUŞ HAYALLER: ZEYNEP'İN YASI.....	138
MEKTUPLARDAKİ DONMUŞ HAYALLER	140
BİR ASKERİN YÜREĞİNDEKİ GİZLİ CEPHE.....	145
YENİDEN YÜKSELEN UMUT.....	146
BİZİM HİKÂYEMİZ: YAVUZ VE YÜREĞİMİZDEKİ O KAHRAMANLAR.....	148
SÖNMEYEN EMANET	150
ELİF: BİR ULUSUN AZMİ VE DİRENİŞİN YÜREĞİ.....	151
GÜNSU: ANKARA'NIN IŞIĞI VE ELİF'İN CAN YOLDAŞI.....	153
ANKARA'DAKİ STRATEJİK CEPHE	154
SADIK BİR DOST VE UMUT TAŞIYICISI.....	156
SONSUZ VASİYET VE YENİ NESLİN ŞAFAĞI.....	157
GELECEĞİN TEMİNATI	159
KÖŞE BAŞI DİNGİNLİĞİ: ELİF'İN EYLÜL VAKTİ.....	161
BEKLENMEDİK MİSAFİR	163
YAVUZ'UN GİZLİ GÖREVİ: SARIKAMIŞ'DAKİ TEK SEBEP	165
SARIKAMIŞ'A GİZLİ TAYİN	166
EMANET VE VASİYET	168
TOPHANEDEN ASKERLİĞE: İKİ YAVUZ, BİR YEMİN	170
ELİF'İ KORUMA VASİYETİ	172
EBEDİ MİRAS: UNUTULMAZ KAHRAMANLARIN ADINI	
TAŞIYAN OKULLAR	173
ÜÇ OKUL, ÜÇ KAHRAMAN: EBEDİ MÜJDE	175
GERİYE DÖNÜŞ ZAMANI VE GEREKÇELER.....	177
ELİF'İN ÖĞRENDİĞİ AĞIT: BİR NESLİN SESSİZ YÜKÜ.....	179

MUSTAFA ÇAVUŞ'UN MİRASI.....	181
SARIKAMIŞ'IN YENİ ÖĞRETMENİ VE PAŞA'NIN GURURU.....	183
YAVUZ'UN FEDAKÂRLIĞI: SARIKAMIŞ TAYİNİ.....	185
SARIKAMIŞ'TA OMUZ OMUZA: BİR CUMHURİYET DESTANI.....	187
GÜNSU'NUN GÖZYAŞLARI: İZMİR'İN KAYIP KAHRAMANI.....	189
GÖZYAŞLARI VE GURUR.....	191
DOKTOR GÜNSU VE UNUTULMAYAN İSİM.....	192
ANKARA'DAN GELEN SESSİZ DESTEK.....	195
ELİF'İN SON DERSLERİ.....	196

ÖN SÖZ

Hikâyenin Arkasındaki Güç ve Işık...

Bu hikâye, Kars'ın dondurucu soğukunda bile sönmeyen bir umut ateşinin, fedakârlığın ve vatan sevgisinin destanıdır. Ancak bu satırlar, sadece kalemimin gücüyle değil, hayatıma anlam katan ve bana ilham veren gerçek kahramanlarımın desteğiyle yazılmıştır.

Bu eserin her satırında, Sarıkamış'ın zorlu yollarında ilerlerken, İzmir'den Konya'ya, Konya'dan Adana'ya ve sonrasında İstanbul'a dönüş yolumda dahi hissettiğim tarifsiz bir destek ve sıcaklık mevcuttur.

Bu hikâyenin ilham kaynağı ve en büyük destekçisi olan;

Sevgili eşim, yol arkadaşım Songül Kazan'a; varlığıyla bana her zaman güç veren, sabrıyla bu yaratım sürecini destekleyen ve hayatıma kattığı sonsuz sevgi ve anlayış için yürekten teşekkür ederim.

Biricik kızım, ilham perim Gülse Kazan'a; genç bakış açısı, merakı ve varlığıyla bana her zaman en saf duyguları hatırlatan, hikâyelerime canlılık katan sonsuz şükranlarımı sunarım. Senin hayal gücün, bu satırlara yön verdi. Atatürk'ün torunu.

Ve elbette, bu uzun ve duygusal yolculukta beni cesaretlendiren, fikirleriyle zenginleştiren, her daim yanımda duran, varlıklarıyla bana g veren tüm dostlarıma minnettarım.

Bu hikyeyi kaleme alırken en büyük ilham kaynağım ise büyük kanun stadı, Göksel Baktadır'ın ezgileriydi. Okyanustan Sesler ile başlayan ve sonunda Sevdası...

İsmi şimdilik bende saklı, her göz göze geldiğimizde azmi ve mücadelesini bizlere taşıyan, kaynak olan hocam.

Bu hikâye, sadece Elif ğretmen'in değil; aynı zamanda sevgi, destek ve azimle örülmüş, ortak bir hayalin eseridir.

O hayalin eseri Cumhuriyet'tir.

Saygılarımla,
Selim Kazan

1914 YAZI...

Ahmet, köyün küçük ama hatırı sayılır meydanından geçtiğinde herkes onu saygıyla selamlardı. Köylü; hem babasının eski muhtar oluşunu hem de en çok Ahmet'in yağız bir delikanlı olarak işine ve ailesine düşkün, örnek bir adam oluşunu takdir ederdi.

Vatan topraklarında peşi sıra gelen savaş haberleri, her yerde olduğu gibi buradaki halkı da tedirgin ediyordu. Mustafa Kemal'in adı artık Ketenli 'de de anılır olmuştu:

— Yeni bir komutan varmış. Çok bilge diyorlar. Yakında cephe komutanı olacağına dair haberler var...

Konya'nın Ketenli köyü meydanı, temmuz güneşinin yakıcı sıcağı altında bile bir serinlik vadediyordu. Ulu çınarın gölgesinde kurulu köy kahvesinden; taze demlenmiş çay kokusuyla karışık, hararetsiz yaz sohbetlerinin uğultusu yükseliyordu.

KAHVE ÖNÜ SOHBETLERİ

Köyün bilge ve ağırbaşlı reisi Muhtar Ali amca, kahvenin önündeki iskemlesinde oturmuş, tespini yavaşça çekerken kıraathaneyi dolduran köylüleri dinliyordu. Yüzündeki derin çizgiler sadece yaşanmışlığı değil, memleketin üzerindeki kara bulutların yarattığı endişeyi de yansıtıyordu.

Bir köşede; genç yaşta omuzlarına büyük yükler binen Ahmet, dalgın bir ifadeyle oturuyordu. Evinin geçim derdi bir yana, yatağa düşmüş ve sürekli bakıma muhtaç annesinin hastalığı da kalbinde bir sızıydı. Gözleri zaman zaman, meydanın kenarındaki çeşmeden su dolduran zarif eşi Ayşe'yi arıyordu. Ayşe, köyün en güzel ve becerikli kadınlarından biri ve Ahmet'in hayatındaki en büyük teselli idi. Yanında, tıpkı annesi gibi hayat dolu ama fıldır fıldır bakan 5 yaşındaki kızı Elif koşuşturuyordu.

Sonunda Muhtar Ali amca elindeki gazeteyi katlayıp masaya vurdu:

— Eee, ne diyorsunuz beyler? Gazeteler yine kan kokuyor. Balkanlar'ın yarası daha kapanmadan, yine her yanımızdan düşman sesi geliyor.

Yaşlı Hasan Dede derin bir nefes çekti:

— Ali Efendi, bu kaçıncı seferberlik ilanı? Benim dedem Kırım'da, babam Plevne'de... Artık yoruldu bu toprak. Ama anlaşılan o ki dūřman yorulmayacak; belli ki topraklarımızda gözleri var.

Ahmet, endişeyle fısıldadı:

— Askerlik çağı gelenler için laflar dolaşıyor. İnşallah yanlış çıkar. Annem bu kışa dayanmaz ki bensiz...

SEFERBERLİK İLANI

Tam bu sırada, köyün gençlerinden biri nefes nefese meydana daldı. Elinde mühürlü, resmi bir kâğıt parçası vardı.

— Muhtar amca! Muhtar amca! Kaymakamlıktan geldi! Okuyuver şunu!

Ali amca, titrek ellerle kâğıdı açıp gözlüğünü taktı. Meydandaki uğultu bıçakla kesilmiş gibi dindi. Herkes nefesini tutmuş, Muhtar'ın ağzından çıkacak her kelimeye odaklanmıştı. Muhtar'ın gür sesi, her bir kelimenin ağırlığını taşıyarak havada yankılandı:

— Devlet-i Aliyye-i Osmaniyye'nin bekası, vatanın istiklali için... Umumî Seferberlik ilan edilmiştir!

Bir anda meydana derin bir sessizlik çöktü. Ardından kadınların hıçkırıkları ve erkeklerin boğuk öksürükleri duyuldu. Ahmet'in gözleri Ayşe'ye kaydı. Ayşe, küçük kızını sımsıkı kucaklamış, gözyaşları yanaklarından sessizce süzülüyordu.

BİR UMUT IŞIĞI: MUSTAFA KEMAL PAŞA

Günler bu ağır haberin gölgesinde geçerken köy kahvesinde konuşulan tek konu cephele ve askere gidecek yiğitlerdi. Cephelelerden gelen haberler pek iç açıcı değildi; Batı, Doğu ve Çanakka-
le Boğazı'nı zorlayan zırhlılar...

Bir akşamüstü köye uğrayan bir gezgin tüccar, soluklanmak için kahveye oturduğunda umut veren bir haberi fısıldadı:

— Duydunuz mu? İstanbul'da, Sofya'da ün yapmış genç bir komutan var; Mustafa Kemal Bey... Diyorlar ki düşmanın en çetin olduğu cephelelerden birine komutanlık edecekmiş. Genç, zeki, gözü pek! Onun olduğu yerde zaferin kokusu gelirmiş!

Muhtar Ali amca, tespihini bırakıp doğruldu. Yüzündeki en-dişe, yerini ihtiyatlı bir gurura bırakmıştı:

— Mustafa Kemal ha? Adını duymuştuk. Demek ki Allah, bu zorlu zamanda vatanımıza böyle bir komutan nasip etti. İnşallah onun gibi yiğitler kara talihimizi yener!

Ahmet; eşinin ve kızının gözlerinin içine baktı. Gönlü buruktu ama genç komutanın adı, içinde bir kıvılcım yakmıştı. Eğer

memleketin böyle yiğitlere ihtiyacı varsa; hasta annesini, eğini ve kızını da Allah'a emanet edip gitmeliydi.

Seferberlik artık bir ilandan ibaret değildi; Ketenli köyünün her hanesine, memleketin her köşe bucağına düşen görev ve kaderin ta kendisiydi.

Köy meydanındaki okunan o mektuptaki büyük kararların, evlerin mahremiyetinde nasıl yankılandığını hissetmek artık hiç de zor değildi.